

ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ОНІКС-ІВА»

ПРИМІТКИ ДО ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ЗА 2015 РІК

1. ЗАГАЛЬНА ІНФОРМАЦІЯ

Товариство з обмеженою відповідальністю «Онiкс-ІВА» (далі «Товариство») є юридичною особою, створеною відповідно до законодавства України.

Товариство безпосередньо здійснює такі основні види фінансово-господарської діяльності:

- посередництво за договорами по цінних паперах;
- інша допоміжна діяльність у сфері фінансових послуг, крім страхування та пенсійного забезпечення.

Господарську діяльність Товариство здійснює на підставі ліцензій, виданих Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку:

- Ліцензія Професійна діяльність на фондовому ринку – депозитарна діяльність, депозитарна діяльність депозитарної установи, Серія АЕ №263370 дата видачі 24.09.2013р., термін дії ліцензії з 12.10.2013р.- необмежений;
- Ліцензія Професійна діяльність на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами, брокерська діяльність, Серія АЕ №185123 дата видачі 12.10.2012р., термін дії ліцензії з 14.10.2012р.- необмежений;
- Ліцензія Професійна діяльність на фондовому ринку – діяльність з торгівлі цінними паперами, дилерська діяльність, Серія АЕ №185124 дата видачі 12.10.2012р., термін дії ліцензії з 14.10.2012р.- необмежений.

Юридична адреса Товариства – вул. Василянок, 22, м. Івано-Франківськ, Україна, 76019.

Функціональною валютою звітності є гривня.

Звітність складена в тисячах гривень.

2. ОСНОВНІ ПОЛОЖЕННЯ ОБЛІКОВОЇ ПОЛІТИКИ

Товариство має власну затверджену Облікову політику, згідно якої в обліку відображаються всі фінансово-господарські операції. Основні принципи бухгалтерського обліку та звітності компанії базуються на Законах України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні», «Про цінні папери та фондовий ринок», «Про Національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», нормативно-правових актах НКЦПФР, національних положеннях (стандартах) бухгалтерського обліку та МСБО. Операції відображаються в тому звітному періоді, в якому вони були здійснені, незалежно від дати руху коштів за ними.

Облікова політика Компанії ґрунтується на наступних основних принципах бухгалтерського обліку:

- повне висвітлення;
- превалювання сутності над формою;
- автономність;
- обачність;
- безперервність;
- нарахування та відповідність доходів і витрат;
- послідовність;
- історична (фактична) собівартість.

Нижче наведені суттєві положення облікової політики, використані Товариством при підготовці фінансової звітності.

Положення облікової політики	Принципи, що використовуються	Посилання на МСФЗ
Оцінка основних засобів після їх визнання в обліку	- по історичній (умовно -доцільна) вартості	IAS 16 p29
Метод нарахування амортизації	- прямолінійний	IAS 16 p62
Облік фінансових інвестицій: - метод участі у капіталі - інші фінансові інвестиції	- за собівартістю - по справедливій вартості	IAS 28 p11 IAS 28 p19
Оцінка вартості запасів	- метод середньозваженої собівартості	IAS 2 p25
Кошти в іноземній валюті	- перерахунок у функціональну валюту	IAS 21 p17

Відстрочені податкові активи (зобов'язання)	- поточні та майбутні податкові наслідки з податку на прибуток	IAS 12 p12
Фінансові витрати	- нараховані відсотки за банківськими кредитами	IAS 23 p8
Класифікація грошових потоків, пов'язаних з відсотками	Відсотки виплачені та отримані: - фінансова діяльність	IAS7 p33
Форма звіту про рух грошових коштів від операційної діяльності	- використовуючи прямий метод, за допомогою якого відображаються основні класи грошових платежів та надходжень	IAS7 p19
Форма представлення витрат у фінансовій звітності	- класифікація на основі характеру і функції витрат	IAS1 p99,102-103

Облікова політика компанії враховує методи оцінки активів та зобов'язань. Активи і зобов'язання мають бути оцінені та відображені в обліку таким чином, щоб не переносити існуючі фінансові ризики, які потенційно загрожують фінансовому становищу, на наступні звітні періоди.

Методи оцінки активів та зобов'язань, окремих статей звітності здійснюються у відповідності до вимог МСФЗ.

Під час відображення в бухгалтерському обліку фінансових інструментів компанія використовує такі методи їх оцінки:

- за справедливою вартістю;
- за амортизованою собівартістю;
- за собівартістю.

В основу облікової політики компанії, на підставі якої складалась річна фінансова звітність, покладено наступні оцінки окремих статей активів та зобов'язань:

- активи і зобов'язання обліковуються за вартістю їх придбання чи виникнення (за первісною собівартістю або справедливою вартістю);
- при обліку за первісною (історичною) вартістю активи визнаються за сумою фактично сплачених за них коштів, а зобов'язання – за сумою мобілізованих коштів в обмін на зобов'язання;
- при обліку за справедливою (ринковою) вартістю активи визнаються за тією сумою коштів, яку необхідно було б сплатити для придбання таких активів у поточний час, а зобов'язання – за тією сумою коштів, яка б вимагалася для проведення розрахунку у поточний час;
- приведення вартості активів у відповідність із ринковою здійснюється шляхом їх переоцінки;
- доходи і витрати обліковуються у періоді, до якого вони належать.

Грошові кошти та їх еквіваленти – гроші в касі та на рахунках в банках, а також еквіваленти грошових коштів, які є короткостроковими високоліквідними інвестиціями, що вільно конвертуються і яким притаманний незначний ризик зміни їх вартості.

Інші кошти в банках – грошові кошти, надані банкам на встановлений строк, обліковуються за первісною вартістю згідно договорів в національній валюті. Нарахування доходів по таких вкладеннях здійснюється в тому періоді, до якого вони належать.

Кредити та заборгованість клієнтів під час первісного визнання оцінюються за справедливою вартістю.

Цінні папери в портфелі компанії на продаж - акції та інші цінні папери, які утримуються протягом невизначеного строку, з нефіксованим прибутком у портфелі на продаж, справедливу вартість яких достовірно визначити неможливо, відображаються на дату балансу за розрахунковою справедливою вартістю.

Основні засоби – матеріальні цінності, вартість яких перевищує 2500 грн. і термін використання більше одного року, обліковуються за первісною вартістю придбання, яка складається з ціни придбання, мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням. Під час експлуатації основні засоби оцінюються за собівартістю. Собівартість основних засобів збільшується на суму витрат, пов'язаних із поліпшенням об'єкта (модернізація, модифікація, добудова, дообладнання, реконструкція тощо), у результаті чого збільшуються майбутні економічні вигоди, первіснооцікувані від використання цього об'єкта. Накопичена амортизація перераховується пропорційно до зміни балансової вартості об'єкта основних засобів таким чином, щоб після переоцінки балансова вартість дорівнювала переоціненій вартості. Для визначення ринкової вартості об'єктів основних засобів використовуються три методи оцінки, а саме: витратний, дохідний та порівняльний. На основі даних підходу, який на думку оцінювача є найбільш надійним, встановлюється ринкова вартість об'єкта основних засобів.

Нематеріальні активи обліковуються за первісною вартістю, яка складається з ціни придбання,

мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням. Первісна вартість нематеріальних активів збільшується на суму витрат, пов'язаних з удосконаленням цих нематеріальних активів і підвищенням їх можливостей та строку використання. Під час експлуатації нематеріальні активи оцінюються за собівартістю або переоціненою вартістю.

Необоротні матеріальні активи - матеріальні цінності, вартість яких перевищує 2500 грн. і термін використання більше одного року, обліковуються за первісною вартістю, яка складається з ціни придбання, мита, непрямих податків, що не підлягають відшкодуванню, та інших витрат безпосередньо пов'язаних з його придбанням та доведенням до стану, у якому він придатний для використання за призначенням.

Доходи - це збільшення економічних вигод, відображаються в бухгалтерському обліку в момент їх виникнення незалежно від дати надходження. Облік здійснюється в валюті України. Облік доходів здійснюється на підставі укладених договорів та тарифів

Компанії. Нарахування доходів здійснюється не рідше одного разу на місяць.

Витрати - це зменшення економічних вигод, відображаються в бухгалтерському обліку в момент їх виникнення незалежно від дати сплати грошових коштів. Облік здійснюється в валюті України. Облік витрат здійснюється на підставі укладених договорів та тарифів компанії. Нарахування витрат здійснюється не рідше одного разу на місяць.

Основні засоби

Основні засоби, придбані після дати переходу на МСФЗ, враховуються у звіті про фінансове положення за первинною вартістю, що включає всі витрати, необхідні для доведення активу до стану, придатного до використання, за вирахуванням накопиченої амортизації і збитків від знецінення.

Сума, що амортизується, – це первинна вартість об'єкту основних засобів або переоцінена вартість, за вирахуванням його ліквідаційної вартості. Ліквідаційна вартість активу – це передбачувана сума, яку підприємство отримало б на даний момент від реалізації об'єкту основних засобів після вирахування очікуваних витрат на вибуття, якби даний актив вже досяг того віку і стану, в якому, ймовірно, він знаходиться в кінці свого терміну корисного використання.

Амортизація основних засобів призначена для списання суми, що амортизується, впродовж терміну корисного використання активу і розраховується з використанням прямолінійного методу. Терміни корисного використання груп основних засобів представлені таким чином:

№ групи	Найменування основних засобів	Термін корисного використання
Група 1	Земельні ділянки	-
Група 3	Будівлі, споруди	20 років
Група 4	Машини та обладнання	5 років
Група 5	Транспортні засоби	5 років
Група 6	Інструменти, прилади, інвентар	4 років
Група 9	Інші основні засоби	12 років

Ліквідаційна вартість, терміни корисного використання і метод нарахування амортизації переглядаються на кінець кожного фінансового року. Вплив будь-яких змін, що виникають від оцінок, зроблених в попередні періоди, враховується як зміна облікової оцінки.

Дохід або збиток, що виникають в результаті вибуття або ліквідації об'єкту основних засобів, визначається як різниця між сумами від продажу або ліквідації і балансовою вартістю активу і визнається в доходах і витратах звітного періоду.

Матеріальні активи з терміном корисного використання понад один рік та вартістю до 1000 грн. вважаються малоцінними необоротними матеріальними активами (МНМА). Амортизація МНМА нараховується в першому місяці використання об'єкта в розмірі 100 відсотків його вартості.

Протягом звітного року Компанія не змінювала норми амортизації, терміни корисного використання.

У зв'язку з переходом Компанії на МСФЗ прийнято рішення переоцінку основних засобів не проводити за недоцільністю, та обліковувати за залишковою вартістю.

Фінансові активи

Фінансові активи Товариства складаються з наступних категорій: дебіторської заборгованості і грошових коштів. Віднесення фінансових активів до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по прийняттю до обліку фінансових активів признаються на дату здійснення операції.

Знецінення фінансових активів

Фінансові активи оцінюються на наявність ознак знецінення на кожен дату балансу. Фінансові активи вважаються знеціненими, коли існують об'єктивні свідчення того, що в результаті одного або більш подій, які трапилися після первинного визнання фінансового активу, не передбачається майбутній рух грошових коштів або інших видів компенсацій даного активу.

Об'єктивні свідчення знецінення можуть включати:

- істотні фінансові скрути контрагента;
- невиконання зобов'язань або несплата у визначений термін основної суми заборгованості;
- коли існує вірогідність, що позичальник збанкрутує або проведитиме фінансову реорганізацію.

Для таких категорій фінансових активів, як дебіторська заборгованість, для яких не проводилася індивідуальна оцінка на предмет їх знецінення, подальша оцінка на предмет знецінення проводиться на колективній основі. Об'єктивним свідченням знецінення для дебіторської заборгованості може служити минулий досвід Товариства по збору платежів, а також спостережувані зміни в загальнодержавних або регіональних економічних умовах, які можуть вказувати на можливе невиконання зобов'язань відносно погашення дебіторської заборгованості.

Збиток від знецінення безпосередньо зменшує балансову вартість всіх фінансових активів, за винятком дебіторської заборгованості, зниження вартості якої здійснюється за рахунок резерву під знецінення. В разі визнання безнадійною дебіторська заборгованість списується також за рахунок резерву. Отримані згодом відшкодування раніше списаних сум кредитують рахунок резерву. Зміни резерву відображаються в доходах і витратах звітного періоду.

Припинення визнання фінансових активів

Товариство припиняє визнавати фінансові активи тільки в разі припинення договірних прав на грошові потоки по них або в разі передачі фінансового активу і відповідних ризиків і вигод іншому підприємству.

Якщо Товариство зберігає практично всі ризики та вигоди від володіння переданим фінансовим активом, вона продовжує враховувати даний фінансовий актив.

При повному припиненні визнання фінансового активу різниця між балансовою вартістю активу та сумою отриманого і належного до отримання винагороди, а також доходи або витрати, накопичені в іншому сукупному прибутку, відносяться на прибутки і збитки.

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість, видані позики та інша дебіторська заборгованість, які мають фіксовані або визначені платежі класифікуються як позики та дебіторська заборгованість. Позики та дебіторська заборгованість оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка, за вирахуванням збитку від знецінення. Процентні доходи визнаються із застосуванням методу ефективної ставки відсотка, за винятком короткострокової дебіторської заборгованості, коли визнання процентів не буде суттєвим.

Фінансові допомоги та дебіторська заборгованість у фінансовій звітності обліковуються по балансовій вартості.

Грошові кошти

Грошові кошти включають кошти в касі та грошові кошти на рахунках у банках. В рядку 1165 форми №1 «Баланс» (Звіт про фінансовий стан) на кінець звітного періоду відображено кошти в національній валюті в сумі 267 тис.грн. Зокрема це кошти на поточних рахунках в сумі 17 тис. грн. та 250 тис. грн. на депозитних рахунках.

Фінансові зобов'язання

Фінансові зобов'язання Товариства складаються з кредиторської заборгованості. Віднесення фінансових зобов'язань до тієї або іншої категорії залежить від їх особливостей і цілей придбання і відбувається у момент їх прийняття до обліку. Всі стандартні операції по прийняттю до обліку фінансових активів признаються на дату здійснення операції.

Інші фінансові зобов'язання, спочатку оцінюються за справедливою вартістю, за вирахуванням витрат на здійснення операції. Інші фінансові зобов'язання згодом оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Фінансові допомоги та кредиторська заборгованість у фінансовій звітності обліковуються по балансовій вартості.

Списання фінансових зобов'язань

Товариство списує фінансові зобов'язання тільки у разі їх погашення, анулювання або закінчення строку вимоги по них. Різниця між балансовою вартістю списаного фінансового зобов'язання і сплаченою або належною до сплати винагородою (*дисконт*) визнається в прибутках і збитках.

Кредиторська заборгованість

Кредиторська заборгованість оцінюється при первинному визнанні за справедливою вартістю, та згодом вона оцінюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка.

Позики

Процентні банківські позики спочатку оцінюються за справедливою вартістю, за вирахуванням прямих витрат на здійснення операції, а згодом вони оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної ставки відсотка. Будь-яка різниця між надходженнями (за вирахуванням витрат на здійснення операції) і сумою розрахунку або сумою погашення визнається протягом строків відповідних позик і відображається у складі фінансових витрат.

Оренда

Оренда класифікується як фінансова, коли за умовами оренди орендар бере на себе всі основні ризики і вигоди, пов'язані з володінням орендованим активом. Вся інша оренда класифікується як операційна.

Товариство як орендар

Платежі з операційної оренди відносяться на витрати рівномірно протягом терміну оренди, за винятком випадків, коли інший метод розподілу витрат точніше відповідає тимчасовому розподілу економічних вигод від орендованих активів.

Визнання доходів

Доходи від реалізації визнаються в розмірі справедливої вартості винагороди, отриманої за товари та послуги, надані в ході звичайної господарської діяльності.

Надання послуг

Доходи від надання послуг визнаються, коли: сума доходів може бути достовірно визначена; існує ймовірність того, що економічні вигоди, пов'язані з операцією, надійдуть Товариству і понесені або очікувані витрати, пов'язані з операцією, можуть бути достовірно визначені.

3. ІСТОТНІ СУДЖЕННЯ І ДЖЕРЕЛА НЕВИЗНАЧЕНОСТІ У ОЦІНКАХ

Істотні судження в процесі застосування облікової політики.

У процесі застосування облікової політики керівництво Товариства зробило певні професійні судження, окрім тих, які вимагають використання оцінок, які мають найбільш істотний вплив на суми, визнані в фінансовій звітності. Ці судження, серед іншого, включають правомірність застосування припущення щодо здатності вести свою діяльність на безперервній основі.

Основні джерела невизначеності оцінок

Нижче наведені ключові припущення щодо майбутнього, а також основні джерела невизначеності оцінок на кінець звітного періоду, які мають істотний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань до балансової вартості активів та зобов'язань протягом наступного фінансового року.

Строки корисного використання основних засобів

Оцінка строків корисного використання об'єктів основних засобів залежить від професійного судження керівництва, яке засноване на досвіді роботи з аналогічними активами. При визначенні строків корисного використання активів керівництво бере до уваги умови очікуваного використання активів, моральний знос, фізичний знос і умови праці, в яких будуть експлуатуватися дані активи. Зміна будь-якого з цих умов або оцінок може в результаті привести до коригування майбутніх норм амортизації.

4. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ

Компанія схильна до різних ризиків у зв'язку з наявністю фінансових інструментів. Основними видами ризиків є ринковий ризик і ризик ліквідності. Товариство не бере активної участі в торгівлі фінансовими активами в спекулятивних цілях та не випускає опціонів.

Ризик ліквідності полягає у тому, що Компанія можливо не зможе виконати свої зобов'язання. Компанія управляє своєю ліквідністю шляхом моніторингу запланованих витрат, а також прогнозу потоків грошових коштів, що виникають щодня у зв'язку з діяльністю.

В процесі звичайної діяльності Товариство не залучено в судові процеси і до нього не висуваються інші претензії. Керівництво Товариства вважає, що в кінцевому підсумку зобов'язання, якщо таке може виникнути в майбутньому з рішення судових розглядів або претензій, якщо такі будуть, не зробить істотного впливу на фінансове становище або майбутні результати діяльності Товариства.

Товариство управляє своїм капіталом для забезпечення безперервної діяльності підприємства в майбутньому і одночасної максимізації прибутку акціонерів за рахунок оптимізації співвідношення позикових і власних коштів. Керівництво Товариства регулярно переглядає структуру свого капіталу. На основі результатів такого перегляду Товариство вживає заходів для збалансування загальної структури капіталу шляхом розподілу прибутку, а також отримання нових кредитів або погашення існуючої заборгованості.

Ризик ліквідності

Це ризик того, що Товариство не зможе погасити свої зобов'язання по мірі їх настання. Позиція ліквідності Товариства ретельно контролюється і управляється. Товариство використовує процес докладного бюджетування та прогнозу грошових коштів для того, щоб гарантувати наявність адекватних засобів для виконання своїх платіжних зобов'язань. Більшість видатків Товариства є змінними і залежать від обсягу реалізованої готової продукції.

5. ПОДІЇ ПІСЛЯ ЗВІТНОЇ ДАТИ

Після дати балансу у діяльності Товариства не було подій, які могли б суттєво вплинути на представлену фінансову звітність.

6. ПОЛІТИКА ТА ПРОЦЕСИ УПРАВЛІННЯ КАПІТАЛОМ

Головними цілями управління капіталом Компанії є:

- забезпечення здатності безперервної діяльності Товариства в майбутньому
- забезпечення достатньої віддачі акціонерам шляхом утворення цін на послуги пропорційно рівням ризиків.

Компанія здійснює моніторинг капіталу на основі балансової вартості власного капіталу та своїх підпорядкованих боргів.

Метою Компанії в управлінні капіталом є утримання співвідношення капіталу до сукупного фінансування у межах 1:1.

Прибуток Товариства утворюється з надходжень від господарської діяльності Товариства, включаючи діяльність, філій, представництв інших структурних утворень після покриття матеріальних та прирівняних до них витрат і витрат на оплату праці. З балансового прибутку Товариства сплачуються проценти за кредитами банків та по облігаціях, а також вносяться передбачені законодавством України податки та інші платежі до бюджету. Чистий прибуток, одержаний після зазначених розрахунків, залишається у повному розпорядженні Товариства.

За рахунок чистого прибутку Товариство створює Резервний (страховий) фонд. Розмір Резервного фонду Товариства становить 25 відсотків Статутного капіталу Товариства. Резервний фонд створюється щорічними відрахуваннями у розмірі не менше 5 відсотків від чистого прибутку Товариства. Кошти резервного фонду використовуються для покриття збитків та відшкодуванням незапланованих витрат.

Статутний капітал Товариства становить 7 500 000,00 (сім мільйонів п'ятсот тисяч гривень 00 копійок) гривень.

Статутний капітал, а відповідно частка кожного з Учасників поділені в наступному співвідношенні:

№ п/п	Учасник	Частка у Статутному капіталі (грн.)	Частка у Статутному капіталі (%)
1	Люта Ірина Ярославівна	150 000,00	2,00
2	Товариство з обмеженою відповідальністю «РАНІ»	900,00	0,012

3	Товариство з обмеженою відповідальністю «Адміністратор пенсійних фондів "Інтеркомис»	7 349 100,00	97,988
	Всього	7 500 000,00	100,0

Змін у складі часток власників у зареєстрованому капіталі протягом 2015 року не відбувалось.

Учасники мають право:

- брати участь в діяльності та управлінні Товариством в порядку, визначеному нормативно-правовими актами, цим Статутом;
- брати участь у розподілі прибутку Товариства та одержувати його частку, в порядку передбаченому чинним законодавством;
- отримувати від виконавчого органу Товариства інформацію пов'язану з діяльністю Товариства;
- виходити з Товариства, повідомивши Товариство в особі голови виконавчого органу не пізніше ніж за 1 місяць до виходу;
- отримувати у власність на підставі цивільно-правових договорів частки інших Учасників Товариства;
- відступити свої частки іншим Учасникам або третім особам

Обов'язки Учасників Товариства:

- вносити вклади в порядку, в строки, в розмірах і способами передбаченими законодавством України, цим Статутом;
- дотримуватись положень Статуту;
- сприяти Товариству в досягненні мети та здійсненні обраних планів;
- не розголошувати конфіденційну інформацію про діяльність Товариства;
- утримуватись від дій, які можуть завдати шкоди Товариству.

Учасники Товариства можуть мати інші права та нести і інші обов'язки, якщо це передбачено даним Статутом або законодавством України.

Директор

Головний бухгалтер

Савицька Л.Г.

Гос А.Й.